

Міжакадемічна комунікація вчених є одним з факторів інтеграції регіональної науки у світове наукове товариство, сприяє зміцненню міжнародних наукових зв'язків, обміну досвідом і подальшому розвитку відносин у напрямі спільного виконання наукових досліджень на високому фаховому рівні. Велике значення в цьому контексті мають міжнародні семінари, конференції та симпозиуми. Сьогодні інноваційний розвиток, формування суспільства знань є пріоритетом наукової політики провідних європейських країн. Змінюється і роль академічної науки незалежно від форми її організації – як громадських об'єднань учених, так і спеціалізованих на науково-дослідній роботі інститутів, які здійснюють свою діяльність через мережу наукових установ. Останнім часом посилюється консультативна функція академій при вищих і місцевих органах влади та управління. Більшість європейських урядів не приймає стратегічно важливих для подальшого розвитку країни документів без консультацій і схвалення їх академічним співтовариством, або ж залучає академії до вироблення національних стратегій.

Сучасне суспільство виявляє значний інтерес до академічної форми організації науки, яка є предметом дискусій, обговорень, аналізуючи місце і роль академій наук у теперішньому глобалізованому світі, економічному, науковому, інноваційному та культурному розвитку тієї чи іншої країни. Усі ці питання відображаються безпосередньо на семінарах, конференціях і симпозиумах, організованих авторитетними міждержавними і міжакадемічними об'єднаннями, такими як Міжакадемічна група з міжнародних проблем (IAP), а також міжнародними організаціями, як-от Центральноєвропейська ініціатива (CEI).

IAP, заснована в 1993 р., сьогодні об'єднує 105 національних академій. У співпраці зі своїми членами-академіями організація прагне посилити роль академічної науки в суспільстві, консолідувати академічне співтовариство у вирішенні соціально значущих питань. Особливу увагу вона приділяє підтримці молодих дослідників.

Діяльність CEI, яка є регіональною групою країн Центральної та Східної Європи, спрямована на налагодження багатосторонньої співпраці в політичній, соціально-економічній, науковій і культурній сферах, зміцнення стабільності та безпеки в регіоні.

<...> Міжакадемічне спілкування позитивно впливає на розвиток науково-технічного співробітництва в країнах Центральної та Східної Європи, дає змогу обмінюватися різнобічним академічним досвідом в умовах глобальних викликів, що безпосередньо відображаються на напрямках діяльності академій, які в сучасних умовах стають центрами інноваційного

розвитку. Це означає, що високих наукових стандартів можна досягти лише в умовах тісної взаємодії економіки, науки та інновацій. У цьому сенсі відкриваються також нові перспективи завдяки створенню інтегрованого дослідницького простору (*Індиченко Г. В. Міжакадемічна комунікація на прикладі регіонального семінару «Академії наук Центральної та Східної Європи та їх роль у знаннєвому суспільстві» // Вісник НАН України. – 2012. – № 12. – С. 55, 63).*